

Ongunstig jaar voor de blauwe reigers

In de week van 27 Februari tot en met 5 Maart 1955 kwamen uit alle delen van ons land berichten over dode *blauwe reigers*. Tengevolge van de hevige en voortdurende vorst bleven de sloten langer dicht dan de reizigers konden verdragen en de broeddrang hield hen gebonden aan de omgeving van de kolonies.

De dag vóór Hemelvaartsdag, 18 Mei 1955, bracht een flinke storm en daardoor kregen onze blauwe reigers hun tweede tegenslag. In verschillende delen van ons land (o.a. te Midwolde, Schouwen en Wanneperveen) zijn vele grote jongen van de blauwe reigers uit de nesten gewaaid. Zij werden meestal dood onder de nesten aangetroffen.

De heer K. Uil vond onder de kolonie te Midwolde 72 dode jongen; zes nog levende jongen heeft hij opgevoed. De helft van de jonge reigers in deze kolonie is uit de nesten gewaaid. Ook in Wanneperveen hadden de blauwe reigers te lijden van de storm.

Vermoedelijk zijn de oude vogels zó laat in de broedtijd niet opnieuw met broeden begonnen.

Op Schouwen (Schuddebeurs) waaide op 18 Mei 1955 een groot deel van de jonge reigers uit de ongeveer 40 nesten in de kolonie op het landgoed „Heesterlust”. Zelfs werden zeven nesten met jongen opgenomen en door de wind elders in het bos gedeponeerd. Minstens twintig jongen kwamen om het leven. Enkele vogels zijn opnieuw begonnen te nestelen.

De leeftijd van de uitgewaaiden jongen varieerde van 3 tot 10 dagen. Vier nog levende jongen hebben de heer en mevrouw Moeilijker kunnen grootbrengen. Zij namen ze mee naar huis in een nagenoeg ongeschonden reigernest. Aan belangstelling heeft het deze jonge vogel niet ontbroken. („Het Nieuws van de dag” van 18 Juni

1955 schreef er een groot artikel over). Na zes weken verlieten de jongen het nest om overdag de polder in te trekken en 's avonds prompt weer op het nest bij de familie Moeilijker terug te keren, alwaar ze uit de hand het voedsel opnamen. Ze konden als jonge hondjes mee uit wandelen gaan en wanneer de heer M. door de polder fietste, daalden zij voor zijn fiets neer als hij hen bij de naam riep, zelfs al stonden zij te vissen bij een sloot of vijver. Ze belemmerden soms het verkeer en vlogen altijd weer mee naar huis. Op 28 September 1955 vertrokken er drie van de vier; het laatste jong zal met een gekwetste vleugel de winter bij de familie M. moeten doorbrengen.

Zullen de andere terugkomen op het nest waar ze grootgebracht zijn?

Gegevens uit andere delen van het land zijn zeer welkom!

J. Taapken.

